

בש"פ 3575/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3575/23

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים במ"ת
57497-03-23 מיום 10.4.2023 שניתנה על ידי כב'
השופטת ד' כהן לקח

תאריך הישיבה: כ"ו באייר התשפ"ג (17.5.2023)

בשם העורר: עו"ד יעקוב ג'בר

בשם המשיבה: עו"ד אושרה פטל-רוזנברג

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ד' כהן לקח) במ"ת 57497-03-23 מיום 10.4.2023 בה הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 57426-03-23.

2. ביום 26.3.2023 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום כנגד העורר המייחס לו עבירות של מגע עם סוכן חוץ לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); קשר למעשה טרור לפי סעיף 38(ג)(1) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 וקשר לרכישת או החזקת נשק לפי סעיף 499(א)1 יחד עם סעיף 144(א) לחוק העונשין.

בקצירת האומר יובהר כי על פי עובדות כתב האישום, העורר ניהל, דרך אפליקציות ברשת האינטרנט, קשר עם אדם שהציג עצמו בשם מחמד עוואד (להלן: מחמד) וזאת ביחס לאפשרות לבצע פיגוע טרור בישראל. מלכתחילה דובר על פיגוע באמצעות מטעני חבלה, תוך שהעורר התבקש לרכוש בבית המרקחת מוצרים לטובת התקנתם. בהמשך הורה מחמד לעורר להחליף את שיטת הפיגוע לפיגוע ירי ולשם כך הוא הורה לעורר להשיג אקדח - והעורר הסכים לכך. העורר אף פנה לשניים מחבריו וביקש מהם להשיג עבורו אקדח תמורת תשלום.

לאחר מספר ימים נוספים הורה מחמד לעורר לשנות את מתווה הפיגוע לפיגוע דריסה, והורה לו לרכוש לשם כך מכונית כדי לבצע את הפיגוע. גם לכך הסכים העורר. מחמד אף ביקש מהעורר להצטרף לקבוצת "טלגרם" המכונה "מג'מועתאלפדאאי" ולפרסם בה צוואה טרם יציאתו לביצוע הפיגוע. העורר הצטרף לקבוצה, אולם בהמשך יצא ממנה מרצונו.

3. מאחר שבדיון בבית המשפט המחוזי כפר ב"כ העורר בקיומן של ראיות לכאורה, בחן בית המשפט המחוזי את חומר הראיות. הוא הבהיר כי הראיות מבוססות בעיקרן על חמש הודעות מפורטות שמסר העורר במשטרה, שאף נמצאו להן חיזוקים.

4. בדיון שהתקיים לפניי ביום 17.5.2023, לא חלק ב"כ העורר על קיומן של ראיות לכאורה. טענתו העיקרית הייתה כי חרף החומרה הרבה בעבירות שיוחסו לעורר, היה מקום להורות על הפנייתו לקבלת תסקיר של שירות המבחן. זאת לאור עברו הפלילי הנקי וגילו הצעיר. לגישתו של ב"כ העורר - אם הוא יוותר במעצר, הוא "יוסלל" לעולם הפשע, בעוד ששחרורו בתנאים יאפשר לו לשהות בחיק משפחתו - שהיא משפחה נורמטיבית בה יש אנשים שיוכלו לפקח עליו כנדרש.

ב"כ העורר הוסיף כי בתי המשפט הורו על קבלת תסקירי מעצר בעבר גם ביחס למי שהואשמו בעבירות חמורות יותר מאלה בהן הואשם העורר. בהקשר זה הוגשו על ידיו החלטות (של בית המשפט המחוזי ושל בית המשפט העליון) הנוגעות למי שהואשמו ברצח; בעבירות של פעילות בארגון טרור; ומגע עם סוכן חוץ ופעולה ברכוש למטרות טרור.

5. ב"כ המשיבה טענה בדיון כי יש לדחות את הערר. לגישתה, מההודעות שמסר העורר במשטרה ניתן להסיק שהמסוכנות הנשקפת ממנו היא גבוהה. עוד היא ציינה כי כאשר מדובר בעבירות של פגיעה בביטחון המדינה, ככלל נוטים בתי המשפט שלא להפנות נאשמים לשירות המבחן לצורך בחינת חלופת מעצר.

6. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים בדיון בעל פה, אני סבורה כי דין הבקשה להידחות.

כאמור, ב"כ העורר לא חלק, לצורכי הדיון בערר, על קיומן של ראיות לכאורה הקושרות את מרשו למיוחס לו בכתב האישום. יתרה מכך, נושא זה נבחן כאמור בפירוט על ידי בית משפט קמא בהחלטתו, בה הוא הפנה לראיות עליהן הוא ביסס את מסקנותיו ובכלל זה בעיקר לחמש הודעות מפורטות של העורר עצמו.

7. בהתייחס לעילת המעצר – לעורר מיוחסות עבירות שמקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית ברורה שלא נסתרה. למרות זאת, בחן בית משפט קמא – כפי שהיה עליו לעשות – את האפשרות להורות על שחרורו של העורר בתנאים. הוא מצא כי אפשרות כזו אינה קיימת. זאת חרף גילו הצעיר של העורר והיותו נעדר עבר פלילי, ולאור החומרה הרבה של מכלול העובדות העולות מכתב האישום וממשמעותן.

בית המשפט ציין בהקשר זה כי השאלה העיקרית אותה יש לבחון היא האם ניתן יהיה לתת אמון בעורר, והוא השיב על שאלה זו בשלילה. זאת מאחר שהעורר היה נכון לעמוד בקשר עם סוכן זר ולפעול כדי לבצע פיגוע רצחני ממניע לאומני אידיאולוגי במשך פרק זמן של שלושה שבועות לפחות. בית המשפט הוסיף כי גם אם אכן עזב העורר את קבוצת ה"טלגרם" אליה הצטרף בהוראת מחמד, אין אינדיקציה לכך שהוא ניתק כליל את קשריו עם אותם מפעילים.

8. מסקנה זו של בית המשפט מקובלת עלי. אכן, אף אני סבורה כי לא ניתן בעת הזאת לתת בעורר אמון, שהוא התנאי הבסיסי לאפשרות של שחרורו בתנאים או אף מעצרו בפיקוח אלקטרוני. משכך, אני סבורה כי מדובר במקרה בו אין טעם להפניית העורר לשירות המבחן.

מסקנה זו נובעת מחומרתן הרבה של העבירות שיוחסו לעורר; ממשך הזמן בו הוא היה בקשר עם מחמד; מהסכמתו החוזרת לביצוע פיגועי טרור בשלושה אמצעים שונים תוך הסכמה לבצע את הפעולות הנדרשות לצורך הוצאת התוכנית אל הפועל; מהמניע האידיאולוגי מאחורי כוונותיו; ומהתוצאה הרת האסון שהייתה למעשים אילו היו יוצאים אל הפועל. כל אלה אינם מאפשרים לתת אמון בעורר.

לכל האמור יש להוסיף כי העורר ביצע את המעשים המיוחסים לו באמצעות הרשתות החברתיות. שחרורו ממעצר מאחורי סורג ובריח – בין אם במסגרת שחרור בתנאים או אף במסגרת מעצר בפיקוח אלקטרוני – אינו יכול לאיין את החשש מפני המשך פעולה בדרך זאת, ואף משום כך חלופה כזאת או אחרת לא תסכון.

לאור כל האמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ו באייר התשפ"ג (17.5.2023).

ש ו פ ט